

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pastorale Missionariorvm

Verjuys, Jean-Baptiste

Antverpiæ, 1682

2. Vtrùm aliquando liceat celebrare sacerdoti non jejuno.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41565

ARTICULUS II.

Virum aliquando liceat celebrare Sacerdoti non jejuno.

Sicut non est licitum communicare non jejuno, ita nec celebrare, eò quòd S. Mis-
sæ Sacrificium, communionem involvat

Aliqui tamen casus sunt in quibus id licebit, quando ita exigit reverentia tanti sacrificii, aut Sacramenti.

1. Casus est: Ad integrandum & perficiendum hoc Sacrificium. Ut si Sacerdos aliquis in missâ deficiat, & non sit alius ad manum quam non jejunos, ipse poterit & tenebitur prosequi, & Sacramentum sumere. Quia magis obligat præceptum de integritate Sacrificii, quàm de non communicando nisi jejunos, nec debet reverentia hujus Sacramenti & Sacrificii obesse, quod pro ejusdem reverentia est institutum; certum autem est quòd jejunium non ob alium finem sit institutum, quàm propter hujus Sacramenti reverentiam. Quod autem inceptum Sacrificium perfici debeat alio Sacerdote, si prior deficiat, mandat Concilium Tolet. 7. c. *Nihil*. Idem omnino dicendum est, si Sacerdos deprehendat in sumptione quocumque loco vini aquam habuerit in calice: ad perficiendum quippe Sacrificium, licet per illud

aquæ su-
hilomin-
consecra-
ratione
aliquid d-
bet perfic-
tum; ita
a. 6. 2. S-
tam con-
si id sine
2. Ca-
stia con-
vel later-
ablution-
sumi à
possit
reliquia
persunt
commu-
lutum S-
esse qua
ejusdem
ad quod
hoc ad i-
ne illæ r-
vitatem
Sic passi-
tomo 2
3. Ca-
irrevere-
posset in-
a-

aquæ sumptionem non sit amplius jejunos, nihilominus debet vinum calici infundere & consecrare & sumere. Similiter si post consecrationem inceptam recordetur Sacerdos se aliquid comedisse vel bibisse, nihilominus debet perficere Sacrificium & sumere Sacramentum; ita his ipsis verbis habet S. Th. q. 83. a. 6. 2. Si autem illius recordetur ante inceptam consecrationem, debet ab altari recedere, si id sine notabili scandalo fieri possit.

2. Casus est: Si contingat particulam Hostiæ consecratæ calici infusam, ita in fundo vel lateri calicis adhærere, ut non nisi iteratis ablutionibus, vel alio reverenti modo tolli & sumi à Sacerdote non jam amplius jejuno possit. Uti etiam à non jejuno sumi possunt reliquiæ, sive parvæ sive majusculæ quæ supersunt, etiam post longam multi populi communionem datam immediatè post absolutum Sacrum: tum quia illa sumptio censetur esse quasi morale aliquod complementum ejusdem spiritualis seu Sacramentalis convivii, ad quod jejunos accesserat; tum etiam quia hoc ad ipsius Sacramenti reverentiam spectat, ne illæ reliquiæ corrumpantur, quando ob parvitatem suam non possunt decenter conservari. Sic passim tenent Doctores, & specialiter Cajet. tomo 2 Opusc. tract. 33. de celebr. Miss. q. 1.

3. Casus est ad vitandam gravem aliquam irreverentiam extrinsecam, quæ contingere posset in occasione incendii, Aut (quod sæpè

pe natum est accidere in locis Missionis) si periculum esset quod nisi Hostiæ consecratæ statim sumerentur, devenirent in manus hæreticorum, aut aliorum infidelium à quibus irreverenter tractarentur.

Præter hos casus inquiritur, an non liceat Sacerdoti non jejuno celebrare, ad consecrandam hostiam dandam in articulo mortis constituto. Sotus Major citatur pro sententia affirmativâ dist. 9. q. 3. ubi multa alia habet nunquam ab Ecclesia recepta, v.g. quod posset licitè in illo casu Sacerdos consecrare unam speciem sine alterâ, & absque eo quod ipse Sacerdos sumeret Christi corpus, imo quod celebrare posset, sine altari; quæ omnia tantquam omnino absurda reputanda sunt.

Respondetur igitur negativè; ita Sorus dist. 12. q. 1. a. 8. Palud. dist. 8. q. 2. a. 1. Victoria n. 83. Et alii. Licet enim solum sit præceptum Ecclesiasticum, ut celebrantes jejuni sint jejunio naturali, multùm tamen conducit ad reverentiam tanti Sacramenti.

Dices: Obligatio suscipiendi hoc Sacramentum in periculo vitæ per modum viatici est juris divini, cum igitur aliud præceptum de jejunio sit tantùm juris humani, scilicet Ecclesiastici, illud debet huic præferri. Respondetur: Jus divinum de sumendo viatico non obligat quando non adest materia, quæ est Hostia consecrata, ergo cum supponatur in hoc casu nullam esse conservatam Hostiam, & aliundè præ-

hibitum f
beratur æ
commun
viaticum

Dices :
ticum ag
licebit par
ut viaticu
ritatem et
licere, no

Tum q
vantur Ho
infirmoru
do nulla e
tingit, im
las confer

pè autem
ingravesca
differre, &
ut non jej
cerdos no

Tanden
licebit ad
magnâ sol
festo in qu
maxima p

Sacerdos a
tur, aut ex
sumpsit, n
Magna au
pro dimitt

DE SACRIFIC. MISSÆ. 311

hibitum sit Sacerdoti non jejuno celebrare, liberatur æger ab obligatione in illo articulo communicandi, & Pastor uti & Missionarius viaticum administrandi.

Dices: 2. Potest in articulo mortis dari viaticum ægro, licet non jejuno; cur igitur non licebit pariter Sacerdoti non jejuno celebrare, ut viaticum possit administrare? Resp. disparitatem esse quia Ecclesia declaravit primum licere, non verò hoc secundum.

Tum quia regulariter in Ecclesiis conservantur Hostiæ consecratæ pro communione infirmorum, ac proinde per accidens est, quando nulla extat conservata, quod rarissimè contingit, imo graviter peccarent Parochi, nullas conservando pro occurrentibus casibus. Sæpè autem contingit quòd infirmitas subito ita ingravescat, ut non sit tutum in alterum diem differre, & ideo major est ratio dispensandi, ut non jejunus viaticum sumat, quàm ut Sacerdos non jejunus celebret.

Tandem inquiritur utrum hoc saltem non licebit ad vitandum scandalum, videlicet in magnâ solemnitate, aut etiam in quocumque festo in quo est obligatio audire sacrum, & est maxima populi frequentia sacrum expectans. Sacerdos autem qui celebraturus erat infirmatur, aut ex inadvertentiâ aliquid cibi vel potûs. consumpsit, nec alius haberi potest qui sit jejunus. Magna autem turbatio erit in populo si sine sacramento dimittatur?

O 3

Resp.

Resp. Negativè : Ita Sylvester v. *Euchari-*
stia 3. n. 8. q. 6. ubi dicit non licere celebra-
 re non jejuno propter quodcumque scanda-
 lum. Et Navarr. cap. 21. n. 53. dicens : Sa-
 cerdotem non posse celebrare non jejunum ,
 etiam ad ministrandum infirmo, nec ad vitan-
 dum scandalum, etiam jussu Prælati inferioris
 Papæ. Et hanc sententiam esse communem.

Præterquam quòd istud scandalum possit
 vitari, publicè declarando populo id quod eve-
 nit, & quod turbari non debeat, quia in tali
 casu ab obligatione audiendi sacri liberatur.

Objici pòtest contra omnia quæ in hoc ar-
 ticulo sunt dicta, quod etiam sibi objicit, &
 solvit S. Thomas 3. p. q. 80. a. 8. Christus
 Dominus hoc Sacramentum instituit post cœ-
 nam Paschalem, quando Apostoli quibus hoc
 distribuebat non erant jejuni, sed fideles
 debent primæ institutioni factæ per Christum
 conformare, ergo & Sacerdotes poterunt non
 jejuni celebrare, & fideles communicare.

Ad hoc Argumentum respondet S. Tho-
 mas ad 1. ex S. August. tomo. 2. Epist. 111.
 ad Januarium c. 6. *Neque quia post cibos Do-*
minus dedit, propterea pransi aut cenati fra-
tres ad hoc Sacramentum accipiendum acci-
dere debent, aut mensis suis miscere, sicut facie-
bant, quos Apostolus arguit & emendat. Namque
Salvator quò vehementius commendaret my-
sterii illius altitudinem, ultimum hoc voluit
arctius infigere cordibus, & memoria discipulo-

rum. Et
 ordine su
 dispositum
 eodem c
 auctorita
 ordinave
 ut in hom
 siani Co
 tibi. Qua
 contra.

Virum

Hoc
 tin
 dira effe
 bum aut
 aliquam
 reliquias
 tes, an
 pro cura
 Saccharu
 quid illi
 transmis
 quidqua
 est resol
 situm ar

rum. Et ideo non præcepit quod deinceps tali ordine sumeretur, ut Apostolis per quos Ecclesias dispositorus erat, servaret hunc modum. Et in eodem capite ante med. ad ostendendum quâ auctoritate id postea Ecclesia per Apostolos sic ordinaverit, dicit: *Placuit Spiritui Sancto, ut in honorem tanti Sacramenti, prius in os Christi Corpus dominicum intraret quàm cateri tibi.* Quæ verba adducit S. Thomas in arg. sed contra.

ARTICULUS III.

Utrum dubius, an sit jejunus celebrare possit, aut communicare.

HOc dubium multis modis potest contingere. 1. Dum dubitat aliquis an audiret hora duodecima noctis, quando cibum aut potum sumpsit. 2. An lavando os aliquam guttam aquæ absorberit. 3. Utrum reliquias dentibus à præcedenti die inhærentes, ante communionem deglutiverit. 4. Si pro curandâ raucedine aut simili causâ vesperi Saccharum ori imposuerit. & dubitat an aliquid illius post mediam noctem in stomachum transmiserit. Antequam ad hos & similes casus quidquam resolvatur specialiter, præmittenda est resolutio in communi ad propositum quaesitum articuli.